27/06/2022

În Duminica Sfinților Români, Patriarhul Daniel îi omagiază pe părinții și bunicii creștini

În Duminica Sfinților Români îi cinstim pe toți sfinții români știuți și neștiuți, a spus Patriarhul Daniel, care a menționat și o categorie surprinzătoare de sfinți români: „Mulțimea sfinților credincioși mireni, mulțimea mamelor, taților, bunicilor care au crescut copiii în credință, i-au învățat să iubească pe Hristos, să iubească Biserica Sa și să iubească țara și neamul românesc”.

Această mențiune a fost făcută în contextul explicării de către Preafericirea Sa a troparului Duminicii Sfinților Români, care enumeră categoriile, sau cetele de sfinți români cinstite în această duminică.

Prima ceată este formată din „preoții și diaconii care au mărturisit credința apostolică primită de la Sf. Ap. Andrei, de la Sf. Ap. Filip și de la ucenicii lor”. A doua este cea mucenicilor, urmată de ceata cuvioșilor. La acestea Patriarhul Daniel i-a adăugat pe părinții și bunicii creștini care s-au jertfit smerit, transmițând generațiilor tinere credința prin exemplul lor.

Patriarhul României nu a omis nici eroii și mărturisitorii recenți: „O mulțime de sfinți care s-au jertfit pe câmpurile de luptă în timpul invaziilor, năvălirilor barbare și în timpul stăpânirilor de altă credință asupra teritoriului țării noastre, până în

vremurile mai recente ale stăpânirii comuniste, când o mulțime de oameni au murit în închisori, în lagăre și au suferit pentru că au crezut în Hristos, L-au iubit și L-au mărturisit, până în zilele noastre”.

„Creștinismul românesc este profund înrădăcinat în sufletul poporului român și a dat rugători în ceruri. Prin rugăciunile sfinților români, poporul se luminează și transmite credința, construind altare sfinte”, a mai spus Patriarhul Daniel.

„De două mii de ani, poporul român a iubit mai mult credința în Hristos și în iubirea Preasfintei Treimi decât orice ideologie politică sau filosofică trecătoare, efemeră. De aceea, sfinții români sunt dascăli ai noștri privind păstrarea credinței în vremuri grele”, a concluzionat Preafericirea Sa.

Creștinarea românilor: la nivel profund
Patriarhul României a făcut cu acest prilej o incursiune în istoria creștinismului pe teritoriile locuite de români și de strămoșii românilor: Scythia Minor (Dobrogea) și Dacia, cunoscută după năvălirile barbare și sub numele de Gothia (Goția).

„Creștinarea poporului român, spre deosebire de creștinarea altor popoare vecine, ca de pildă bulgarii, în secolul IX, și rușii în secolul al X-lea, nu s-a făcut prin ordinul cneazului, al regelui sau împăratului, ci a fost o creștinare de jos în sus”, a spus Preafericirea Sa.

„Avem un proces de creștinare lentă: prin soldații romani creștini, prin negustorii creștini care veneau din Răsărit, și prin misionari de limbă greacă sau de limbă latină, a subliniat Patriarhul Daniel.

„Această creștinare lentă, de jos în sus, a fost o creștinare profundă și a permis creștinismului românesc să reziste în fața popoarelor migratoare, care, începând cu secolul la IV-lea mai ales, s-a intensificat.”

Cuvinte din latina populară în rugăciunile de bază
Patriarhul a mai subliniat latinitatea creștinismului românesc și statutul de punte între Orient și Occident al teritoriilor locuite de români și de strămoșii lor.

„Unii din Părinții noștri dobrogeni – ca de pildă Sf. Ioan Casian și Sf. Dionisie Exiguul, Dionisie cel Neînsemnat, cum își spunea el – foloseau limba latină și limba greacă cu multă ușurință. Aveau în față un text în limba greacă și îl citeau în latină. Sau un text în limba latină și traduceau direct în limba greacă. Traduceau cu multă ușurință, pentru că erau de origine latină, limbă romanică, deci erau latini, dar și-au însușit cultura ortodoxă răsăriteană greacă la Bizanț, sau Constantinopol”.

„Uneori, limba latină pe care o foloseau misionarii pe teritoriul țării noastre nu era latina cultă, ci o latină folosită inspirându-se din limba latină populară”, a explicat Părintele Patriarh Daniel. Așa se explică etimologia unor cuvinte din rugăciunile de bază al Ortodoxiei românești.

În Crez noi nu spunem „Dumnezeu Creatorul”, ci Făcătorul. „În limba latină literară, el este numit «Creator». În limba latină populară, El a fost numit Factor, Factoris”, a explicat Preafericirea Sa.
Fecioara nu este numită Virgo, Virginis, ci «Fecioară», din latina populară, Fetiola. „Aceasta arată că misionarii care au venit aici au folosit limba latină populară”, a mai subliniat Patriarhul Daniel.

Părintele Patriarh Daniel a participat duminică la Sfânta Liturghie în Salonul Sfinților Români din Reședința Patriarhală.

Duminica a doua după Pogorârea Duhului Sfânt a fost instituită ca Duminica Tuturor Sfinților Români printr-o decizie a Sfântului Sinod din 20 iunie 1992, pentru a sublinia lucrarea Duhlui Sfânt în poporul român dreptmăritor.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Raluca Ene (deschidere)

basilica.ro